

Pan Jaroslav Vladík se narodil 9. srpna 1935 v Brně. Dětství prožil v rodině učitele v malé obci Sobotovice nedaleko Rajhradu. Už od dětství tak vyrůstal v prostředí, kde vzdělání a škola hrály důležitou roli.

Do první třídy nastoupil v roce 1941, tedy v době Protektorátu Čechy a Morava. Školní léta proto prožíval v nelehkém období druhé světové války, kdy byla česká společnost pod silným tlakem nacistické okupace. V jedenácti letech začal studovat na gymnáziu na Kounicově ulici v Brně. Kvůli proměnám školského systému a několika reformám nakonec odmaturoval na jedenáctileté střední škole.

Na vysokou školu se mu zpočátku dostat nepodařilo. Přesto se nevzdal touhy učit. Složil pedagogickou zkoušku a začal působit na národní škole, tedy na dnešním prvním stupni základní školy. Později si při zaměstnání dálkově vystudoval pedagogickou fakultu se zaměřením na chemii. Díky tomu mohl začít vyučovat chemii na základní škole na Bakalově nábřeží v Brně.

Po okupaci Československa v roce 1968 se však dostal do konfliktu s komunistickým režimem. Jeho způsob výuky a postoje neodpovídaly představám tehdejší moci o „řádné výchově mládeže v duchu marxismu-leninismu“. Byl označen za politicky nespolehlivého, a proto už nesměl dál učit.

Následující roky pro něj znamenaly výraznou životní změnu. Tři roky pracoval v Dopravním podniku města Brna jako čistič výhybek a později jako řidič tramvaje. Dalších sedmnáct let strávil v Hrušovanech u Brna ve výrobě obuvi.

Po sametové revoluci byl Jaroslav Vladík plně rehabilitován a vrátil se do školství.

Od roku 2019 žije se svou manželkou v Domově pro seniory v Brně-Bystrci, kde se aktivně zapojuje do života místní komunity. Přispívá svými články do Foltýnovin a dál tak předává své vzpomínky, postřehy i zkušenosti.